

писати страшні вірші наша карма
кара
від якої не втечеш
поки йде війна
 крок вліво
 крок вправо
стрибок на місці
чисті
наче вода після дощу
йобані вожді
куди ви завели всесвіт
у його ранковій безвідповідальності
коли прокидаєшся тільки для того
щоби заснути знову
і ніколи вже
не прикидатися
що ти насправді існуєш

купувати кавун цілим
необачно
можна натрапити на нестиглий
зелений
приносиш такий додому
розрізаєш
казали червоний
чувак на базарі на повороті на Волоське
а я повірив
так і в коханні
тільки розбивши кавуна
можна зрозуміти
 це вона
 чи не вона
проста істина
не доколупуйся в чому мораль
стигла м'якоть життя
тече по руках
не потрапляючи до раю

ти стояла
уся така мокра
мов коробка
з французьким шампанським
яку розфігачили на «Новій пошті»¹
я кричав
навіщо ти прийшла
 а ти мовчала
 та сміялася
наче хотіла побачити
як у мене
наливаються кров'ю очі від гніву
та підіймається прутень в трусах
 тільки від того
що ти така красива
 та божевільна
як тоді
коли Бог здихався нас
і дозволив нам
 нічого не планувати
і жити мов перші люди на землі
навмання
ніякої війни
тільки ти
та я

¹ Відділення «Нової пошти» № 14 у м. Дніпрі. (Тут і далі прим. авт.)

мені сьогодні зателефонували щодо роботи
запропонували місце
директора з розвитку
компанії «Постапокаліпсис інжиніринг»
я погодився
це може бути цікавим
кава зранку
 потім нарада
 потім ще одна
ніякого дна
лише вирішення важливих питань
наприклад
що робити
коли табличка з написом
 «для тупих
 перед аркою машини не ставити»²
не працює
життя триває
поки Бог дозволяє
а ми хочемо
коли ти рахуєш до ста
та вимикаєш світло
я вже засинаю
і не бачу
як все змінюється
і стає непізнаним
як міста
після бомбардування
коханням

² М. Дніпро, вулиця Старокозацька, 55.

якщо Бог сьогодні працює
в тебе є шанс
зайнятися любов'ю
з тою
яка не знає
хто ти
насправді
ми всі знайомі
але так
наче вчилися в одній школі
але в різних містах
якщо Його не існує
 чи Він узяв вихідний
 чи не дай бог
 лікарняний через війну
 чи якусь іншу біду
тоді потрібно самому вигадувати сни
і працювати уявою
як працює людина
забиваючи палі в тіло землі
з надією все покинути
і повернутися додому
де завжди хтось чекає
незалежно від того
хто ти є
насправді

Ісуса погубила не Римська імперія
а срачі всередині колективу
то їм диво подавай
 то хліба
 то вина
 то Бога
яка твоя провина
небого
половину країни за ґрати
а іншу до раю
батько наш Бандера
Україна мати
а діти в чому винні
маємо що маємо
любимо що любимо
он у Дніпрі дівчина стоїть біля «Маку»
уткнувшись обличчям у стовп
кожного дня
наче собака
стоп
а хтось знає навіщо
не знає
нас тисячі
а вона одна
зате смішно
як в анекдоті
коли досягнете дна
телефонуйте
я буду вже тут
вас чекати

чому ми стаємо такими

які є

що впливає

та впливає

посередній мінет на першому побаченні³

пробачення

погані гени

війна з 24 лютого минулого року

несплачені податки

статки

мої вени бачили стільки адреналіну

і божественної любові

що їм позаздять святі Петро й Микола

кожне коло життя

щось змінює в трактуванні буття

і відсутності в усьому цьому сенсу

будь завжди напоготові

коли наступного разу

ти прокинешся

і відчуєш

що в тебе є серце

і душа

³ Ніколи такого не було, і ось знову.

202

ці очі я впізнав би
навіть у темряві
де ти
мріє
кажу кожного дня в телефонну слухавку
набираючи номер
але не натискаючи виклик
крикни
 якщо ти ще існуєш
якщо ні
просто перегорни сторінку
і зникни
як зникають думки зранку
коли ти
нарешті
засинаєш